

L'himne d' *Els segadors*

Com encertadament assenyala Josep Massot i Muntaner en el seu estudi, signat conjuntament amb Salvador Pueyo i Oriol Martorell, titulat *Els segadors. Himne nacional de Catalunya*, i publicat el 1983 pel Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, l'origen i el desenvolupament de l'himne *Els segadors* procedeixen d'una cançó popular nascuda arran dels fets històrics del període 1639-1640.

El text té com a base la versió recollida per Manuel Milà i Fontanals (1853), la qual s'ha anat adaptant fins a arribar a l'actual, segons una darrera revisió d'Emili Guanyavents (1899) i amb la tornada unificada recentment. La música, en totes les versions i arranaments, s'ha desenvolupat a partir de l'harmonització de la cançó que feu Joan Lamote de Grignon (1937) i algunes puntualitzacions introduïdes per Oriol Martorell, Manuel Oltra i Enric Gispert (1981).

Catalunya, triomfant,
tornarà a ser rica i plena!
Endarrere aquesta gent
tan ufana i tan superba!

Bon cop de falç!
Bon cop de falç, defensors de la terra!
Bon cop de falç!

Ara és hora, segadors!
Ara és hora d'estar alerta!
Per quan vingui un altre juny
esmolem ben bé les eines!

Bon cop de falç!
Bon cop de falç, defensors de la terra!
Bon cop de falç!

Que tremoli l'enemic
en veient la nostra ensenya:
com fem caure espigues d'or,
quan convé seguem cadenes!

Bon cop de falç!
Bon cop de falç, defensors de la terra!
Bon cop de falç!

Jordi Figaró interpretant l'himne al pati de la Casa de Convalescència.

JORDI FIGARÓ és professor titular de tenora a l'Escola Superior de Música de Catalunya (ESMUC), i és concertista de tenora i flabiol i també professor d'aquests instruments al Conservatori Municipal de Música de Barcelona. Creador del duo Instruments Catalans en Concert (1993), ha tocat arreu d'Europa, Rússia, el Marroc i Veneçuela, ja sigui com a solista acompanyat pel piano, el carilló o l'orgue, ja sigui amb cobla o amb grups de música de cambra i de fusió mediterrània. Ha participat en una trentena d'enregistraments per a Televisió de Catalunya, Catalunya Música, Ràdio Nacional d'Espanya (RNE) i Ràdio Nacional de França i Bèlgica. Juntament amb el pianista Jordi Vilapinyó, és autor del disc *Passió per la tenora* (2000), que conté obres originals.

El desembre del 1999 estrenà el primer *Concert per a tenora i orquestra* de la història, compost per Xavier Boliart i sota la direcció de Lawrence Foster amb l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC). El 2001 va repetir el concert amb l'Orquestra Simfònica del Vallès (OSV) a Sabadell, a Barcelona (al Palau de la Música Catalana) i a Vic, sota la direcció de Salvador Brotons. Des del 1998 és el tenora del grup Une Anche Passe de Montpellier, i també forma part de la Cobla Simfònica de Catalunya. El gener del 2014 interpretà el *Concert de tenora i orquestra*, de Salvador Brotons, a l'Auditori de Barcelona, dirigit pel mateix compositor i director.